

המפגש נישא בקצרה על עניין התפילה הבוקר, למה כה הדבר הראשון והמשמעותי שמתהוה לנו את היום, ואיך כה קשור לכה הנשמה תמיד מתפללת ולברכות השחר

הצעה לפתיחה: שאלות מנחות. למה תפילת שחרית היא הדבר הראשון שפותח את היום? ובכלל מה עניינה של תפילה בחיינו? ולמה אנחנו חוזרים על אותו נוסח יום אחר יום?

מה שנראה: התפילה היא ביטוי של הנשמה שמתפללת תמיד. אנו מתחילים את היום בתפילה כדי להפנים, להטמיע ולזכור מה באמת חשוב לנו.

1. המקור הראשון הוא בגמרא ברכות "אין עמידה אלא תפילה", הנאמר על תיקון תפילת שחרית על ידי אברהם אבינו. הרב קוק בעין אי"ה מסביר:

א. התפילה מטמיעה את הערכים בצורה שתשאיר רושם.

ב. הזמן הכי חשוב להשפעה הוא בבוקר, לפני שאון החיים והנסיונות.

ג. אברהם אבינו – ראש המאמינים – הוא זה שמתקן את תפילת שחרית, בשם עמידה: היכולת לעמוד יציבים ומחוברים גם בתוככי העולם הזה.

2. המקור השני הוא מהר"ל בנתיב העבודה. עבודת ה' היא הייעוד של האדם, ולכך עם הבוקר הוא מיד מתחיל אותה בתודעה הזאת.

3. המקור השלישי – רש"ר הירש על המלה "פלל". כדרכו הוא לש את השפה העברית ומעמיק במשמעות המלה ומקבילותיה. על "ראות פניך לא פללתי" הוא אומר שפלל זה כמו "בלל", לערבב את החומרים שיהיו אחד, ובעצם בתפילה אנו בוללים-מערבבים את עצמנו עם הערכים הנצחיים.

4. המקור הרביעי – עוד הערה של הרש"ר הירש, על התפלל. מומלץ להרחבה.

5. התפילה המתמדת של הנשמה. הנשמה תמיד מתפללת. זה מבטא את הערגה הקבועה יש בנשמתנו. אנו רק צריכים לעורר אותה. הדבר רמז שבמלה אדם טמון המתפלל. וכל זה – לברכות השחר, עם הבוקר לחבר את גופנו לנשמתנו.